

חַת־ת לַשַׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי שַׁבָּת מְבָרְכִים אִיִּיר פְּרָקִי אָבוֹת – פְּרָק א' כ"ו נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רַש"י

כְּמוֹ שְׁלַמְדָנוּ אֶתְמוֹל, נְשׂוֹאִין יְהוּדִיִּים הֵם דְּבַר מְאוֹד קְדוֹשׁ. הַתּוֹרָה אוֹמַרְת שְׂאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל "הַקִּיָּאָה מֵתוֹכָהּ" אֶת הַגּוֹיִּים שֶׁהִתְנַהְגּוּ בְּדַרְךָ לֹא קְדוֹשָׁה. יְהוּדִי צְרִיךְ לְהִתְנַהֵג שׁוֹנָה- אָנוּ הָעַם הַמִּיְחָד שֶׁל ה'.

- שְׁנֵי אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן אַחַד עִם הַשְּׁנַי
- אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן עִם בְּהֵמוֹת.

אִם אָדָם עוֹבֵר עַל עֲבֻרוֹת אֵל, אֶפִּילוֹ אִם בֵּית הַדִּין מְעַנֵּשׂ אוֹתָם, ה' נוֹתֵן לָהֶם עוֹנֵשׁ נוֹסֵף- כָּרַת, לְחַתּוֹךְ אֶת הַחַיּוֹת שֶׁהֵם מְקַבְּלִים מֵה' כִּף שִׁיסְתַּלְקוּ מֵהָעוֹלָם בְּגִיל צָעִיר לְלֹא יְלָדִים.

שְׁמִירַת הַמִּצְוֹת הָאֵלוּ מְרָאָה שְׂאָנוּ מְבִינִים שֶׁהַ מְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם וְיוֹדֵעַ מַה הֵכִי טוֹב עֲבוֹרְנוּ. אָנוּ מְבִינִים שֶׁהוּא יַעֲנִישׁ אִם חֵס וְשְׁלוֹם עוֹבְרִים עַל עֲבֻרוֹת אֵלוּ וּמְבִינִים שֶׁה' יִתֵּן שְׂכָר לְמִי שִׁיתְנַהֵג כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ו לַחֹדֶשׁ פְּרָק קי"ט מַחְצִית שְׁנֵי

הִזְדַּעַתֶּם שֶׁבְּפָרֶק הָאָרוֹךְ בְּיוֹתֵר, פְּרָק קי"ט יִשְׁנֵם 176 פְּסוּקִים. בְּפָרֶשֶׁה הָאָרְכָה בְּיוֹתֵר בְּחַמֵּשׁ- פְּרֻשֵׁת נְשֹׂא בְּחַמֵּשׁ בְּמַדְבָּר, יֵשׁ 176 פְּסוּקִים, וּבְמַסְסַכַת הַגְּמָרָא הָאָרְכָה בְּיוֹתֵר, מַסְסַכַת בְּבֹא בְּתָרָא, יֵשׁ 176 דְּפִים? הַדְּבַר מְרָאָה אִיךָ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה קְשׁוּרָה וּמְחַבְּרַת.
לְפָנֵי הַהִתְחַלָּה שֶׁל כָּל אַחַד מִסְפְּרֵי הַרַמְבַּ"ם יִשְׁנוּ פְּסוּק הַקְשׁוּר לְמָה שֶׁהוּלָךְ לְלַמֵּד בְּסִפְרָה. פְּסוּקִים

רבים הם מתוך פרק קי"ט. בהתחלה של ספר זמנים, שמדבר על שבת ויום טוב, הרמב"ם מצטט פסוק מתוך התהלים של היום: "נחלתי עדותיך לעולם, כי ששון לבי ה'מה" - יש לי את המצוות שלך בירושה לתמיד, בגלל שהם אלו שמשמחות אותי!

הרבי מסביר שהפסוק הזה קשור לשבת ויום טוב. הרמב"ם מלמד שאם אוהבים את השבת, וחושבים על השבת מידי יום, המצוה היא שלכם לנצח, לא רק בשבת.

הדבר מלמד אותנו עד כמה צריך לאהב את החגים שה' נותן לנו, כך שיהיו אתנו מידי יום. (בסיום תפילת שמונה עשרה, בלם אומרים פסוק שמתחיל עם האות הראשונה והאחרונה של השם שלהם, אם השם שלכם הוא נחמה או נחמיה, זה יכול להיות הפסוק שלכם!).

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ג (כ"ו ניסן שנה מעוברת)

באשר יהודי מתבונן סביבו בעולם, הוא יודע שהוא מסתכל על ה', כפי שהוא מסתתר "בלבושים"

יתכן ונתבונן בהרים, או בנהרות שופכים.

אבל באמת, אנו מתבוננים בה' שמסתתר בפנים.

אם נתרגל זאת מידי יום ונחשוב על כך הרי שכל דבר בעולם, יזכיר לנו על מציאות ה'.

כך נדע שה' משגיח על כל דבר שאנו עושים ונקפיד ללמד תורה בראוי ולקיים גם את כל המצוות.

זוהי יראת שמים, לחשש מלצער את ה'.

בלמוד שני הפרקים האחרונים בתניא

זה הידע שהתוסף לנו.

היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שאם אנו באמת מנסים,

ביכלתנו להשיג סוג נעלה יותר של יראת שמים.

אם מתנהגים באופן שחשים את ה' יותר,

אז זו יראה עילאה, יראת שמים עוד יותר גבוהה מאשר קודם.

כדי המצוות שלנו יעלו לה' עליהן להיות בעלות שתי "כנפים"

כמו צפור שעפה למעלה.

מפרק מ"א עד עכשיו למדנו על כך שליהודי צריכה להיות יראת שמים. דברנו על שני סוגי יראת

שמים - הסוג הרגיל (יראה תתאה) והסוג הנעלה יותר (יראה עילאה) עד סוף פרק נ' אנו הולכים

ללמד על דרכים רבות שבהם האדם יכול לאהב את ה'.

היום לומדים על שני סוגי אהבה.

אדם יכול לאהב את ה' באהבה רבה שהיא כמו אש. הכוונה שהוא כל כך כל כך אוהב את ה', כמו

האש שמנסה להתרומם בכל פעם יותר גבוה ויותר גבוה (אדם יכול לחוש זאת בעצמו, אבל ה' יכול

לעזר שתהיה לו כזו אהבת ה') אבל כדי להגיע לאהבה רבה אדם חייב קודם כל שתהיה לו יראת שמים.

או אדם יכול לחשב הרבה על ה', עד שבמקום לאהב ממתקים או משחקים הוא רק אוהב את ה'.

הוא חושב על כך שכל דבר בעולם זה מה' ומשתמש בכל האהבה שיש לו לדברים אחרים רק כדי

לאהב את ה'. וזו נקראת אהבת עולם.

אבל מה לגבי מי שלא אוהב כלום? האם הוא יכול ללמד לאהב את ה'? האדמו"ר הזקן אומר שכן,

היום יום / כ"ו ניסן

היום הוא היום האחד עשר לעמר

ביום כפור, הכהן הגדול מחליף את בגדיו פעמים רבות. כל פעם שהוא מחליף מסוג אחד לשני, הוא קודם כל טובל במקוה. בעבודת ה' שלנו, גם אנו "טובלים במקוה" כאשר אנו "מחליפים את בגדינו". למדנו בתניא שלנשמה שלנו יש "לבושים" - מחשבה, דבור ומעשה. חסידים קבלו לבוש מיחד לנשמה שלהם - מחשבה - לחשב חסידות, דבור - לדבר חסידות ומעשה - הקדשת זמן לפני התפלה למחשבה על חסידות. לפני שמשתמשים בלבושים מיחדים אלו, יש "לטבל במקוה" כיצד? "שוטפים את כל הדברים שהתרגלנו לעשות, בדיוק כפי שהמים רוחצים. מתקנים את הדברים שאינם טובים עדין, כדי שהנשמה תהיה מוכנה להשתמש בלבושים החסידים החדשים. ואז אפשר לחוש את ה' כאשר עומדים להתפלל. על כך מסר האדמו"ר הזקן את נפשו - כדי שחסידים יתפללו בדרך מיחדת.

ספר המצוות / מצות לא תעשה ש"ב

המצוה היומית, **מצות לא תעשה ש"ב** היא שאסור לעשות מלאכה בשבת. (זוהי המצוה התואמת למצוה שלמדנו אתמול ושלשום). ה' נתן שתי מצוות כדי שנקבל עליהן שכר כפול. מצוה אחת - עשה - על העשייה, ומצוה לא תעשה - שנמנעים מלעשות).

רמב"ם / הלכות שבת פרקים ו', ז', ח'

פרק ו' - בפרק זה לומדים שחכמים אסרו לומר לגוי לעשות משהו עבורנו ביום השבת, כדי שלא נתיחס לשבת בקלות ראש ונגיע חס ושלום למצב שנעשה מלאכה בעצמנו. ישנם מצבים בהם מתר לבקש מגוי לעשות עבורנו משהו למשל אם אדם חולה אפילו במצב קל או שהדבר חשוב לצורך מצוה אחרת. אסור שיהיה רוח מבצוע המלאכה שנעשית בשבת בשזו נאסרה עלינו, אפילו אם נעשתה על ידי גוי.

פרק ז' - מתחילים ללמד את ל"ט (39) המלאכות של שבת. הידעתם מהיכן יודעים אלו מלאכות נכללות בהן? בשבני ישראל בנו את המשכן, ה' צוה עליהם לשבת בשבת ולא לבנות את המשכן. מכינים שכל 39 סוגי המלאכות שבהן השתמשו כדי לבנות את המשכן, הן מלאכות שאיננו עושים בשבת.

הרמב"ם מסביר מהן אבות מלאכה ומהן תולדות בשבת. האם אתם יודעים למה הכוונה? (אב מלאכה הוא המלאכה כפי שנעשתה כדי לבנות את המשכן, תולדות - משהו שמשיג את אותה מטרה בדרך אחרת).

פרק ח' - בפרק זה לומדים את עשרת המלאכות הראשונות והרמב"ם מפרט את ההלכות של כל אחת מהמלאכות שנקראות סידורא דפת. (רמז, קשור למשהו טעים שאמא מכינה לשבת!).

דרכי החסידות / ברפת האילנות

נותרו עוד מספר ימים עד סיום חדש ניסן, ויש מצוה מיחדת שאם עוד לא קימנו אותה, עכשיו זה הזמן.

חדש ניסן נקרא חדש האביב (בארץ ישראל) ועצים מתחילים לפרח. ישנה ברכה מיחדת שבה אנו מודים לה' על ההנאה שמקבלים מעצי הפרי היפים האלה.

יש לצאת החוצה ולמצא עץ שעליו מתחילים לצמוח פרות ולברך את הברכה הבאה: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובים להנות בהם בני אדם".

הזדרזו. הכי ממלץ לברך עד סוף חדש ניסן (יש דעה שאפשר גם באדר ובאייר, אבל עדיף בניסן).